

ПОДАЦИ О УСТАНОВИ/ШКОЛИ	ПОДАЦИ О АУТОРИМА/АУТОРКАМА
Назив школе: Уметничка школа Ниш	Срђан Веселиновић, професор историје (отац детета)
Место, општина: Ниш	
Школска управа: Ниш	
Опис примера добре праксе ИО	
Дечак са аутизмом, уметник	
Кључне речи: <i>средња школа, спектар аутизма</i>	
Опис образовне ситуације ученика и окружења	
<p>Шеснаестогодишњи дечак са сметњама из спектра аутизма, талентован је у цртању -дизајнирању у 3Д техници на рачунару. Похађа први разред средње уметничке школе.</p>	
Опис добре праксе	
<p>Тим за инклузију ОШ „Коле Рашић“ у Нишу максимално се потрудио да пружи подршку ученику са сметњама из спектра аутизма. Био је прихваћен од наставног и помоћног особља школе, а посебно од деце, како из разреда, тако и из целе школе.</p> <p>Вежбао је на рачунару, уз обилату помоћ наставника ликовног, техничког и информатике.</p> <p>Систем рада био је једноставан, у нижим разредима, још у првом, уочена је склоност, интересовање ка цртању, пре свега на рачунару, али и руком, те је то подржано и дата му је слобода на тим часовима уз смернице предметних наставника, уз систем награђивања оценама, али и од стране родитеља.</p> <p>Његови другови из разреда су, такође, били ангажовани да раде са њим. Сваке седмице је неко други седео са њим у клупи и помагао њему, учитељици и наставницима касније. Деца, тј. његови другови су преузели бригу о њему, те су редовно извештавали родитеље о активностима у школи, као и обавезама које су задате за домаћи задатак. У нижим разредима су, после школе, заједно са њим чекали да родитељи дођу по, а у осмом разреду су се са њим враћали кући, одмењујући родитеље у многеме. Показивали су велику емпатију и солдарност према свом другу.</p>	
Професионална добит	
<p>Наставници основне школе су стекли велико искуство у раду са учеником, које ће им сигурно значити у даљем раду. То искуство и утиске су пренели тиму за инклузију Школске управе у Нишу, али и Уметничкој школи коју он сад похађа.</p>	

Као отац, али и као просветни радник, видео сам значај инклузије, али и стекао велико искуство и осведочење да инклузија итекако има смисла ако се ради како треба и приступа без предрасуда и страхова.

Пример мог сина је прави позитиван пример инклузије у нашем образовању. Потврђује оно што је била идеја и смисао када се све ово покретало пре скоро десет година.

Мој син данас пројектује, прави радове на нивоу инжињера, упркос својој дијагнози. Уз стручну помоћ професора и тима за инклузију, на добром смо путу да га припремимо за живот и будућност, да буде самосталан, са могућношћу самосталног зарађивања за „свој хлеб“, сутрадан, када одрасте, тј. изађе из школе.